

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญ และปัญหา

ประเทศไทย เอมพ์เป็นพืชที่มีบทบาทสำคัญต่อวิถีชีวิตของชาวเขา ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชนเผ่ามังماญาวนาน โดยใช้เส้นใยในการห่อสื้อผ้าเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ตามความเชื่อดั้งเดิม ชาวมังจะใช้เส้นด้ายที่ทำมาจากเส้นใยเอมพ์มัดมือให้เด็กที่เกิดใหม่ ผลิตเสื้อผ้าจากเส้นใยเอมพ์เพื่อกีบไว้สวมใส่ในวันปีใหม่ ชาวมังที่เสียชีวิตแล้วศพจะต้องใช้เครื่องแต่งกาย รองเท้า และเข็อกมัดศพที่ทำจากเอมพ์ เป็นต้น ดังนั้นสำหรับชาวเขาเผ่ามังแล้ว เอมพ์นับเป็นพืชที่ต้องปลูกเอาไว้ใช้ เพื่อตอบสนองความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและใช้ในวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ

แต่อย่างไรก็ตาม กฎหมายยังจัดว่าเอมพ์เป็นพืชเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 ทำให้ไม่สามารถเพาะปลูกเอมพ์ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ต่อมาใน พ.ศ. 2547 สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชโaura ให้ศึกษาและส่งเสริมให้เกษตรกรชาวเขาปลูกเอมพ์ เพื่อใช้เป็นเครื่องนุ่งห่มในครัวเรือน และทำหน่ายสู่ตลาด ตลอดจนเพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร ดังนั้นมูลนิธิโครงการหลวง และสถาบันวิจัยและพัฒนาพืชที่สูง (องค์การมหาชน) ได้เล็งเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของเอมพ์ จึงได้ศึกษาร่วมแมล็ดพันธุ์เอมพ์เนื้นที่ต่างๆ และได้นำมาทดลองปลูก โดยได้รับอนุญาตปลูกอย่างถูกต้องตามกฎหมายจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) กระทรวงสาธารณสุข โดยในระยะแรกได้คัดเลือกพันธุ์ใหม่สารเสพติดต่ำ และศึกษาวิจัยด้านการเพาะปลูกเป็นหลัก ซึ่งจากการวิจัยและพัฒนาเอมพ์ที่ผ่านมา สามารถขอขึ้นทะเบียนพันธุ์เอมพ์ที่มีสาร THC ต่ำได้ 4 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ RPF 1 คัดเลือกจากพันธุ์หวยหอย มีปริมาณสาร THC 0.07 % พันธุ์ RPF 2 คัดเลือกจากพันธุ์ V50 มีปริมาณสาร THC 0.11 % พันธุ์ RPF 3 คัดเลือกจากพันธุ์แม่สาใหม่ มีปริมาณสาร THC 0.10 % พันธุ์ RPF 4 คัดเลือกจากพันธุ์ป่าอุ่น มีปริมาณสาร THC 0.27 % ซึ่งถือว่ามีปริมาณสาร THC ต่ำ ซึ่งยังจำเป็นต้องมีการพัฒนาพันธุ์เอมพ์ที่ให้ผลผลิตสูงและเหมาะสมกับสภาพการเพาะปลูกเชิงพาณิชย์อย่างต่อเนื่อง

ด้านการจัดการและเขตกรรม ได้มีการทดสอบพันธุ์ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ระยะปลูกที่เหมาะสม การป้องกันกำจักรโคโนนเน่า ตลอดจนการจัดการด้านธาตุอาหารในพืช ซึ่งพบว่าความเหมาะสมของพันธุ์เอมพ์ที่ปลูกในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันพื้นที่ที่มีความสูงตั้งแต่ 185-1,369 เมตรจากระดับน้ำทะเล พันธุ์ RPF3(เฉลี่ย 5 ตัน/ไร่) มีความเหมาะสมและให้ผลผลิตสูงสุด ยกเว้นพื้นที่ความสูง 600-700 เมตรจากระดับน้ำทะเล พันธุ์ RPF1(เฉลี่ย 2.98 ตัน/ไร่) มีความเหมาะสมและให้ผล

ผลิตสูงสุด (รัตถยาและคณะ 2555; รัตถยาและคณะ 2556) สำหรับการศึกษาระยะปีกที่เหมาะสมเพื่อให้ขนาดของต้นเขมพ์มีความสม่ำเสมอและเหมาะสมกับการแปรรูปด้วยเครื่องลอกเปลือก พบว่าระยะปีกที่มีความเหมาะสม คือการปลูกแบบเป็นแควโดยใช้เครื่องหยดเมล็ด 12 แคา แล้วเว้นระยะ 50 เซนติเมตรทุกๆ 12 แคา ซึ่งจะให้ผลผลิตมากที่สุด มีความสม่ำเสมอของขนาดลำต้นและเหมาะสมกับการลอกเปลือกด้วยเครื่องลอกเปลือกขนาดใหญ่ ส่วนการปลูกแบบรอยเมล็ดเป็นแคว 10 แคา แล้วเว้นระยะ 50 เซนติเมตร ให้ขนาดลำต้นเหมาะสมกับการใช้เครื่องลอกเปลือกขนาดเล็ก(รัตถยาและคณะ, 2557; รัตถยาและคณะ, 2558) นอกจากนั้นการมีพันธุ์เขมพ์ และระยะปีกที่เหมาะสมแล้ว การขยายการส่งเสริมการปลูกเขมพ์ในเชิงพาณิชย์นั้น ถ้าสามารถปลูกเขมพ์ได้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปีเพื่อให้มีผลผลิตมีปริมาณเพียงพอส่งเข้าโรงงานแปรรูปได้อย่างต่อเนื่อง จึงต้องมีการศึกษาช่วงเวลาการปลูกที่เหมาะสมกับการผลิตเส้นใยเขมพ์ เพื่อป้องกันการสูญเสียจากการระบาดของโรครา肯เน่าโคน嫩 และให้ได้ผลผลิตสูงสุดมีความเหมาะสมต่อการแปรรูปเชิงพาณิชย์นั้น ในปี 2560 การปลูกเขมพ์ในช่วงฤดูแล้งที่เหมาะสมที่สุดสามารถปลูกได้ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายนพบว่าเดือนมีนาคม และเมษายน จะให้ผลผลิตสูงที่สุด (ผลผลิตเฉลี่ย 9.92 ตัน/ไร่) แต่อย่างไรก็ตามในปี 2561 จำเป็นต้องมีการศึกษาช่วงเวลาการปลูกที่เหมาะสมกับการผลิตเส้นใยเขมพ์ เพื่อยืนยันผลการทดลองอีกครั้ง นอกจากนั้นเพื่อการเพิ่มน้ำหนักตัวให้กับเขมพ์จึงควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบพันธุ์และช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการผลิตเส้นใยและสาร CBD ในเขมพ์ เนื่องจากสารCBD ในใบเขมพ์เป็นสารที่มีประโยชน์และมีมูลค่าสูงรวมทั้งการศึกษาและจัดการระบบการปลูกเขมพ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้ระบบควบคุม เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพเส้นใยที่ดีตลอดจนผลผลิตของสาร CBD ในใบเขมพ์ และเมล็ดเขมพ์ที่มีคุณภาพดี

ดังนั้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 นี้ จึงวางแผนดำเนินงานชุดโครงการวิจัยและพัฒนาการเพาะปลูกและแปรรูปเขมพ์ เพื่อการศึกษาและทดสอบเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพผลผลิต เพื่อให้เกษตรกรสามารถปลูกเขมพ์ภายใต้ระบบควบคุม ทั้งเพื่อใช้สอยในครัวเรือนและการปลูกเชิงพาณิชย์เพื่อเป็นแนวทางไปสู่การพัฒนาเขมพ์เป็นพืชเศรษฐกิจต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลผลิตและคุณภาพเส้นใยเขมพ์ที่ปลูกในช่วงเวลาต่างๆ
2. เพื่อเปรียบเทียบพันธุ์และช่วงเวลาปลูกที่เหมาะสมสำหรับการผลิตเส้นใยและสาร CBD ในเขมพ์
3. เพื่อศึกษาระบวนการจัดการระบบการปลูกเขมพ์เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้ระบบควบคุม